

DARNOWY (1) *ai*

A sg m dárnowy.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Przymiotnik od „darn”; zrobiony z darnu; caespititius Cn: Gdzie ku twéy ćci ołtarz nowy Stáwię fwą ręką darnowy. KochFr 97.

Cf **DARNIASTY**

JW